

Национална кампания ЗА повече
гражданско участие в политиката

ПРЕДЛОЖЕНИЯ ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ

НА УСТРОЙСТВЕНИЯ ПРАВИЛНИК НА МС И НА НЕГОВАТА АДМИНИСТРАЦИЯ

Общи разпоредби

Чл. 2. (1) Министерският съвет е централен колегиален орган на изпълнителната власт с обща компетентност.

(2) Министерският съвет координира дейността на другите органи на изпълнителната власт за осъществяването на единна държавна политика.

(3) Министерският съвет осъществява дейността си въз основа на принципите на законност, публичност, колегиалност, централизация и координация при формирането и провеждането на политиките, на децентрализация на оперативните функции по осъществяване на изпълнителната власт и на взаимодействие и сътрудничество.

(4) За осъществяване на единната държавна политика Министерският съвет извършва консултации със социални партньори, с представители на частния сектор и с представители на гражданското общество при подготовката на нормативни актове и стратегически документи.

Чл. 3. (1) При осъществяване на своята дейност Министерският съвет взаимодейства с Народното събрание, президента, омбудсмана, Конституционния съд, органите на съдебната власт и другите държавни институции, невключени в системата на изпълнителната власт, както и с органите на местното самоуправление.

(2) Министерският съвет осъществява сътрудничество с ръководните органи на синдикатите, на организацията на работодателите и организацията за социална защита, както и на други неправителствени организации.

(3) Министерският съвет провежда единна информационна политика за дейността на правителството и на неговата администрация.

Раздел I.

Законодателна програма на Министерския съвет

Чл. 30. (1) Министерският съвет упражнява правото си на законодателна инициатива съобразно приетата от него законодателна програма.

(2) Със законодателната програма се определят законопроектите, които Министерският съвет предлага на Народното събрание за разглеждане и приемане през съответната негова сесия.

(3) Предложението за включване на законопроект в законодателната програма се правят от членовете на Министерския съвет. Органите по чл. 19, ал. 3 и 4 от Закона за администрацията отправят своите предложения за включване на законопроект в

законодателната програма чрез съответния заместник министър-председател или министър, определен по реда на чл. 11, ал. 1 и чл. 12, ал. 2 и 3.

(4) Предложението за включване на законопроект в законодателната програма трябва да съдържа:

1. цели и основни положения на планирания законопроект;
2. необходимост от приемане на закона;
3. кратко изложение на съдържанието на частичната оценка на въздействието;
4. анализ на последиците, ако не бъде приет планираният законопроект;
5. необходимост от промени в действащи закони;
6. сроковете за подготовката, съгласуването, общественото обсъждане и одобряването на законопроекта.

(5) Предложението се представят на парламентарния секретар на Министерския съвет чрез началника на политическия кабинет на министър-председателя за съставяне на проекта на законодателната програма.

(6) Приетата законодателна програма се публикува на Интернет страницата на Министерския съвет и на страницата му за обществени консултации.

Раздел II.

Подготовка, съгласуване и внасяне на проекти на актове за разглеждане на заседание на Министерския съвет

Чл. 35. (1) (Доп. - ДВ, бр. 25 от 2010 г., в сила от 30.03.2010 г.) Въпросите за разглеждане от Министерския съвет се внасят с придружително писмо, подписано от съответния главен секретар, за Министерството на от branата - от постоянния секретар на от branата, а за Министерството на външните работи - от постоянния секретар, и:

1. писмен доклад, подписан от вносителя;
2. (доп. - ДВ, бр. 25 от 2010 г., в сила от 30.03.2010 г.) проект на акт,paraфиран от главния секретар, за Министерството на от branата - от постоянния секретар на от branата, а за Министерството на външните работи - от постоянния секретар, и определен от министъра юрист от съответната администрация;
3. всички получени становища, справка за отразяването им, както и справка за съответствие с европейското право на законопроектите и подзаконовите актове;
4. получените коментари и предложения при обществените консултации и справка за отразяването им;
4. финансова обосновка съгласно приложение № 1, одобрена от министъра на финансите - за актове, които оказват пряко и/или косвено въздействие върху държавния бюджет;
5. съобщение за средствата за масово осведомяване;
6. мотиви към законопроектите;
7. други документи, когато това се изисква или е необходимо във връзка с разглеждането и приемането на акта.

S